

Život podle evangelia

Texty na tento týden

Ř 8,20–23; J 3,16.17; Mt 9,36; Ef 2,8–10; 1J 3,16.17; Zj 14,6.7

Základní verš

„Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“ (Ef 2,8–10)

Vždy, když začneme uvažovat o Božích přikázáních, požadavcích a pokynech, dostáváme se do nebezpečí, nebo dokonce do pokušení, myslet si, že si svým jednáním můžeme získat Boží přízeň a zasloužit si spasení – nebo k němu alespoň nějak přispět. Bible nám však opakovaně připomíná, že jsme hříšníci zachráněni Boží milostí prostřednictvím Ježíše Krista a jeho zástupné smrti za nás na kříži. Je snad něco, co bychom k tomu mohli jakýmkoliv způsobem přidat? Jak napsala Ellen G. Whiteová: „Kdybyste dali dohromady vše, co je v člověku dobré, svaté, ušlechtilé a krásné, a pak byste to předložili Božím andělům jako něco, co by mělo vést ke spasení člověka nebo co by mělo být nějakou zásluhou, byl by takový plán odmítnut jako zrada.“ (FW 24)

Ani naše skutky milosrdenství a soucitu vůči lidem v nouzi bychom proto neměli vnímat jako něco, díky čemuž bychom si mohli zasloužit spasení. Zároveň však platí, že když stále více chápeme spasení a uvědomujeme si jeho hodnotu, budeme jako příjemci Boží lásky stále jasněji vidět souvislost mezi jeho láskou vůči nám a zájmem o chudé a utlačované. Přijali jsme, abychom dávali. Když vidíme, jak moc Bůh miloval nás, vnímáme i skutečnost, jak moc miloval ostatní – a chápeme jeho povolání, abychom druhé milovali i my.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

„NEBOŤ BŮH TAK MILOVAL SVĚT..“

¹⁶Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. (J 3,16.17)

Osobní studium

Text J 3,16 říká: „Neboť Bůh tak miloval svět...“ Řecké slovo označující „svět“ – kosmos – znamená „svět jako stvořený a uspořádaný subjekt“ (5BC 929). Tento verš sice hovoří o spasení lidí, ale plán spasení se vztahuje na stvoření jako celek.

Přečti si text Ř 8,20–23. Co tyto verše říkají o širším významu plánu spasení?

Samozřejmě, spasení se týká osobního vztahu každého z nás k Hospodinu. Jde však o víc. Ospravedlnění neznámá jen odpuštění našich hříchů. V ideálním případě zahrnuje i to, že Hospodin prostřednictvím Ježíše a mocí Ducha svatého vytváří Boží rodinu. Tedy společenství, které svou radost z odpuštění a z jistoty spasení dává najevo mimo jiné i tím, že vydává světu svědectví svými dobrými skutky.

Jakým způsobem v úvodních textech 17. verš doplňuje a rozšiřuje 16. verš?

Chápeme, že Bůh nemiluje jen nás, ale i jiné lidi. Miluje ty, které máme rádi, a my z toho máme radost. Miluje i ty, kterým se snažíme předat evangelium, a toto poznání je pro nás často motivací evangelizace. Bůh však miluje i ty, v jejichž blízkosti se necítíme dobře nebo z nich máme strach. Bůh miluje všechny lidi na celém světě – a to i ty, které nemáme v lásce a které „nemusíme“.

Při pozorování stvoření můžeme vidět Boží lásku. Bible znovu a znovu ukazuje, že svět kolem nás je důkazem Boží dobroty: „...protože on [Otec v nebesích] dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.“ (Mt 5,45) Život samotný je Božím darem a bez ohledu na osobní postoj vůči Bohu je každý člověk příjemcem tohoto daru.

Aplikace

Jak by se měl změnit náš postoj k druhým lidem a k tomu, jak žijí, když si uvědomíme, že i je Bůh stvořil a miluje je?

SOUCIT A POKÁNÍ

⁴¹Když už byl blízko a uzřel město, dal se nad ním do pláče ⁴²a řekl: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím.“ (L 19,41.42)

Osobní studium

To, že známe příběh velkého sporu a spasení, nás vede k poznání pravdy o životě, které je základem pro pochopení našeho světa a naší situace – všichni a vše je poznamenáno pádem a hříchem. Náš svět není takový, jak vypadal při stvoření. A přestože i dnes nese-me Boží obraz, k němuž jsme byli stvořeni, jsme součástí padlého světa. Hřích v našich životech má stejnou podstatu jako zlo, které způsobilo tolik bolesti, utrpení a útlaku na celém světě.

Je pochopitelné, že cítíme bolest, neklid, zármutek z tragického stavu světa i lidí kolem nás. Museli bychom být roboti, abychom necítili bolest života na tomto světě. Nářek v knize Žalmů, zármutek Jeremjáše a ostatních proroků, slzy a lítost Ježíše – to vše je přirozenou odezvou na stav světa, a především na situaci těch, kteří trpí pod vlivem zla na světě.

Přečti si texty Mt 9,36; 14,14; L 19,41.42 a J 11,35. Jaké situace naplňovaly podle těch-

to veršů Ježíše soucitem? Jak může člověk získat srdce, které je citlivé na bolest kolem nás?

Musíme si uvědomit, že hřích a zlo nejsou jen kdesi „venku“ a „mimo“ nebo výsledkem hříchu někoho jiného. „Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.“ (1J 1,8) Bibličtí proroci vnímali hřích jako tragédii, která však nespočívala jen v tom, že někdo porušil „pravidla“, ale v tom, že hřích narušil vztah mezi Bohem a jeho lidem a že náš hřích ublížil jiným lidem.

Egoizmus, chamtivost, lakota, předsudky, lhostejnost a bezohlednost – to vše tvoří podstatu zla, nespravedlnosti, chudoby a útlaku ve světě. Vyznání naší hříšnosti je prvním krokem nejen k pojmenování tohoto zla, ale také k tomu, abychom dovolili Boží lásce zaujmout v našich srdcích to správné místo: „Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“ (1J 1,9)

Aplikace

Přemýšlej, jak hřích ovlivňuje tebe a tvůj život. Kde stojíš ve velkém sporu mezi dobrem a zlem? Jaká je jediná správná reakce na tvoje zjištění?

MILOST A DOBRÉ SKUTKY

⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. ¹⁰Jsmo přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2,8–10)

Osobní studium

Co nám úvodní verše říkají o vztahu mezi milostí a dobrými skutky? Pokus se to shrnout vlastními slovy.

Z biblických zpráv se dozvídáme, že jsme – mimo jiné – byli stvořeni, abychom uctívali Boha a sloužili druhým. Můžeme se pouze pokusit představit si, jak by to asi mohlo vypadat, kdybychom žili v bezhříšném prostředí.

Vinou hříchu dnes známe jen zničený a mravně porušený svět. Naštěstí pro nás Boží milost projevená v Ježíšově oběti za hříchy světa otevírá cestu pro odpuštění a uzdravení. A tak i přes hříchem poznamenaný svět se naše životy mohou přiblížit Božímu mistrovskému záměru a Bůh nás může použít jako své spolupracovníky ve snaze uzdravovat zranění a napravovat škody, které vznikly v životech druhých (Ef 2,10). „Ti, kdo dostávají, mají dávat druhým. Ze všech stran přichází volání o pomoc. Bůh povolává lidi, aby ochotně a rádi sloužili svým bližním.“ (MH 103; ŽNP 46)

Zopakujme si, že dobré skutky, jako péče o chudé, povzbuzování utlačovaných a sycevní hladových, neděláme proto, abychom získali spasení nebo obstáli před Bohem. Pouze ve víře dostáváme v Kristu všechno, co kdy budeme potřebovat, abychom před Bohem obstáli.

Sami sebe bychom vždy měli vnímat jako hříšníky a oběti hříchu a měli bychom si znovu a znovu uvědomovat, že Bůh nás miluje a vykoupil nás. A přestože neustále zápasíme s pokušením egoizmu a chamtivosti, sebeobětavá a pokorná Boží milost nám nabízí zcela jiný, nový způsob života a lásky, který promění naše bytí.

Když se díváme na kříž, vidíme úžasnou a dokonalou oběť přinesenou za nás a uvědomujeme si, že nemůžeme vůbec nic přidat k tomu, co díky této oběti v Kristu dostáváme. To samozřejmě neznamená, že nemáme vůbec nijak odpovědět na to, co jsme v Kristu dostali. Naopak, *musíme* reagovat! A jak lépe bychom mohli reagovat na lásku, kterou jsme dostali, než tím, že budeme projevovat lásku druhým?

Aplikace

Přemýšlej o verších 1J 3,16.17. Jak tyto verše vyjadřují správnou odpověď na Ježíšovu oběť na kříži? Jak se tato odpověď prakticky projevuje ve tvém každodenním životě?

NAŠE SPOLEČNÉ LIDSTVÍ

Což nemáme my všichni jednoho Otce? Což nás nestvořil jediný Bůh? Proč jsme vůči sobě věrolomní a znesvěcujeme tak smlouvu svých otců? (Mal 2,10)

²⁶Celé lidstvo vytvořil z jediného člověka, rozsadil nás po celé zemi a vymezil jednotlivým národům prostor i dějinná období. ²⁷A všichni máme veliký úkol: hledat Boha. A tu po pracném poznávání zjišťujeme, že je nám vlastně nablízku. ²⁸On nám totiž dává život, pohyb a celé bytí. Pěkně to vyjádřili někteří vaši básníci: jsme jeho děti, Boží rodina. (Sk 17,26–28; SNC)

Osobní studium

Ježíš se svou službou a svým učením zaměřoval na všechny skupiny lidí. Každého, kdo k němu přišel s upřímnými pohnutkami – ať už šlo o ženy se špatnou pověstí, výběřčí daní, malomocné, Samařany, římské setníky, náboženské vůdce nebo děti – Ježíš vítal s opravdovou vroucností a péčí. Jak postupně zjišťovala i raná církev, toto přijetí v sobě zahrnovalo také nabídku daru spasení.

Když první křesťané rozpoznali, že evangelium je určeno všem, nebrali dobré skutky ve prospěch druhých jako něco „milého“, co by se mohlo dělat navíc. Pomoc bližním a práce ve prospěch druhých lidí tvořily podstatu jejich chápání evangelia, podobně jak to viděli v životě, službě a smrti Ježíše Krista. Ano, museli se v této souvislosti vyrovnávat s různými výzvami – jako jednotlivci (Pavel a Petr ve Sk 10,9–20) i jako církev (koncil v Jeruzalémě, Sk 15). Hned od začátku si tak začali uvědomovat obrovskou změnu, kterou evangelium přineslo do jejich chápání Boží lásky. Poznali, že Boží láska zahrnuje každého a že musí ovlivňovat všechny, kteří Boha následují.

Uvažuj o uvedených textech. Co tyto verše říkají o tom, že máme jako lidé stejný původ a stejné postavení před Bohem? Jak by měly myšlenky v těchto verších ovlivňovat tvůj postoj k druhým lidem?

Mal 2,10

Sk 17,26

Ř 3,23

Ga 3,28

Nemusíme dlouho přemýšlet, komu vlastně máme sloužit, jednoduše vykročíme a sloužme. A možná se nám stane, že někdo, o kom bychom to nikdy nepředpokládali, pomůže nám. Všeobecnou charakteristiku lidství je možné lépe rozpoznat ve společenství těch, které sjednocuje evangelium, zachraňující Boží láska a povolání, abychom v něm byli jedno: „Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.“ (1K 12,13)

Aplikace

Které skupiny lidí v tvém okolí jsou diskriminovány? Jak jim můžeš pomoci ty sám a jak jim může sloužit vaše sborové společenství?

VĚČNÉ EVANGELIUM

⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,6.7)

Osobní studium

Proměňující pozvání evangelia adresované „každé rase, kmeni, jazyku i národu“ (Zj 14,6) platilo v průběhu celých dějin křesťanství. Zjevení však mluví také o obnoveném hlásání tohoto poselství – dobré zprávy o Ježíši a všech jeho zaslíbeních – na konci času.

Jak je obecné chápání evangelia (shrnuté například v J 3,16) obsaženo v poselství anděla, o němž čteme v úvodních verších?

Text **Zjevení 14,7** v sobě spojuje tři klíčové prvky, o kterých jsme již při našem studiu hovořili v souvislosti s Božím pohledem na zlo, chudobu a útlak:

Soud. Dožadování se soudu, tedy nastolení spravedlnosti, opakovaně zaznívá ve volání utlačovaných. Naštěstí Bible zobrazuje Boha jako toho, který slyší volání lidí v nouzi a těžkostech. Jak se často opakuje například v Žalmech, lidé vystavení nespravedlivému jednání vnímají Boží soud jako evangelium, tedy dobrou zprávu.

Uctívání. V textech hebrejských proroků nacházíme časté propojení mezi uctíváním a dobrými skutky. Nejvíce se to projevuje

při srovnání bohoslužebných aktivit těch, kteří sice o sobě prohlašují, že jsou Božím lidem, ale ve skutečnosti se dopouštějí ohavností a nespravedlnosti ve vztahu ke svým bližním. Jako příklad můžeme uvést text Iz 58, kde Bůh velmi jasně uvádí, že ze všeho nejvíce touží po takových bohoslužebných projevech, které se projevují dobrotou a péčí o chudé a nuzné (Iz 58,6.7).

Stvoření. Jak jsme již viděli, jedním ze základů Božího volání po spravedlnosti je skutečnost, že všichni tvoříme velkou lidskou rodinu. Všichni jsme stvořeni k obrazu Božímu, Bůh nás všechny miluje a v jeho očích máme všichni obrovskou hodnotu. Nikdo by proto neměl být vykořisťován, zneužíván nebo utlačován pro nespravedlivý zisk a chamtivost jiných. Je zřejmé, že hlásání evangelia na konci času je výzvou k přijetí záchrany, vykoupení a obnovy, které Bůh koná pro padlé lidstvo. I uprostřed pronásledování a sporu o pravé a falešné uctívání (Zj 14,8–12) bude mít Bůh lid, který bude reprezentovat to, co je správné, bude obhajovat Boží přikázání a bude mít víru Ježíše Krista – a to i uprostřed toho nejhoršího zla.

Aplikace

Jak lze nejlépe spojit službu lidem v nouzi s vyjádřením naděje a také s varováním, které se nachází v poselství tří andělů?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 1. kapitolu „Největší dar lidstvu“ v knize *Touha věků* a 6. kapitolu „Zachránění, aby sloužili“ z knihy *Život naplněný pokojem*.

„Pán Bůh považuje celou zemi za svou vinici. Přestože je nyní v rukou uchvatitele, patří Bohu. Je Boží, protože ji Bůh stvořil a protože ji vykoupil. Kristus přinesl oběť za celý svět. **„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna.“ (J 3,16)** V tomto jediném daru lidé dostali všechny ostatní dary. Celý svět denně přijímá požehnání od Boha. Každá kapka deště, každý paprsek světla, který dopadne na naše nevďěčné pokolení, každý lístek, každá květina a každý plod svědčí o Boží shovívavosti a o jeho velké lásce.“ (COL 301.302; PM 153)

„V Kristu není rozdíl mezi Židem a pohanem, otrokem a svobodným. Všichni se stali blízkými pro Kristovu prolitou krev (Ga 3,28; Ef 2,13). Musíme slyšet a odpovídat na volání trpícího lidstva bez ohledu na náboženské rozdíly... Všude kolem nás žijí lidé, kteří potřebují projevy soucitu a konkrétní pomoc. Vdovy potřebují soucit a pomoc. Kristus pověřil své následovníky, aby pečovali o sirotky. V mnoha zemích jsou sirotci zanedbáváni. Možná že vypadají drsně, zanedbaně a na první pohled zcela odpudivě, přesto však patří Bohu. Pán je vykoupil za velikou cenu a v jeho očích jsou právě tak drahocenní jako my. Patří do velké Boží rodiny a křesťané jsou za ně zodpovědní jako Boží správcové.“ (COL 386.387; PM 198)

Otázky k rozhovoru

1. *Jak můžeme předejít pokušení myslet si, že když děláme dobré skutky a pomáháme druhým, jsme díky svému úsilí lepší a v Božích očích si za to zasloužíme uznání?*
2. *Je tvá církev společenstvím, ve kterém mezi lidmi „není rozdílu“ a všichni jsou v Kristu jedno? Jak by se to mohlo projevit ještě výrazněji? Má vaše společenství otevřené dveře opravdu pro všechny? Jaké problémy v této oblasti vidíte a jak by se daly vyřešit?*
3. *Jsou lidé, kteří jsou v nouzi a potřebují naši bezprostřední praktickou pomoc. Zároveň jim však chceme zvěstovat evangelium. Jak mezi těmito dvěma činnostmi (praktickou pomocí a zvěstováním evangelia) najít správnou vyváženost? Jak se můžeme naučit dělat obojí?*

Shrnutí

Boží láska, jak je vyjádřena v plánu spasení a prostřednictvím života a oběti Ježíše Krista, nám nabízí odpuštění, život a naději. Jako příjemci této milosti usilujeme podělit se o ni s ostatními. Motivací naší snahy není zasloužit si spasení. Naše touha sloužit je motivována Kristovou láskou a vědomím, že jsme byli stvořeni a znovuzrozeni, abychom konali skutky, jaké si přeje Bůh. Proto evangelium mění vztahy a vede nás ke službě těm, kteří naši pomoc nejvíce potřebují.

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí, kterým byste rádi představili Boží lásku.